

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy óra " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

Kenyéririgység.

Pécs, 1896. november hó 24

(*) Furcsa háboru folyt le az el-
mult héten az osztrák és magyar félhiva-
talos organumok közt. Kutatni fölösleges
ezeknek a vak-lövéseknek a rejtett és
valódi indokait; elég, ha konstatáljuk, hogy
ez a közönség előtt végbement komédia
bepillantást engedett az osztrák belviszo-
nyokba és abba a hangulatba, mely a
Lajthán tul a kiegyezés megújítása előtt
velünk szemben uralja a lelkeket.

Ez a véletlenül fellebbentett kurtina
meg engedte látnunk, hogy bármily sok
frakcióra is van széttagolva az osztrák
népképviselő, az ellenünk való gyűlölet-
ben, hogy ugy mondjuk, kenyéririgységben
mind egy huron pendülnek s valamennyien
csak ugy akarják megkötöni újból a köz-
gazdasági kiegyezést, ha az a magyar
nemzet vállaira az eddiginél is sokkal
nagyobb terheket rak. A kvóta-fölemelést
s általában a kiegyezés terheinek így,
vagy ugy való emelését (és pedig évi 15
millióval) Ausztriában tehát már országos
közvélemény követeli, amely közvélemény
az új választások után még erősebb lesz.
Lesz reá gondja ugyanis Luegeréknek,
hogy ez az irányzat odaát erősödjen.

Ezzel az igazságtalan és mestersége-
sen összeerőszakolt közvéleménynek áll

szemben a magyar igazságos számítás, mely
kimutatja, amint azt a néhai kvótabizottság
is megtette, hogy az osztrák követelés
jogosulatlan, hiszen Magyarország már az
eddig kvóta szerint is többet fizet, mint
a mennyi a közönséges jog alapján meg-
illetné, tehát a kvótát igazságosan nem,
legfeljebb csak jogtalan erőszakkal lehet
magasabbra srófolni.

Ennek a néhai kvóta-bizottságnak
tagjai nagyon jól tudják, hogy ha eddigi
álláspontjuk, fejtegetéseik ellen fordulnak
és a kvótát mégis fölemelik, nagyon csunya
szinben tűnének föl az ország előtt s
politikai hitelük és becsületük odavész,
amit korántsem takarhatna egy-egy csil-
logó rendjel vagy titulus. Természetes
tehát, hogy nem örömet fogják kiüriteni
azt a keserű poharat, melyet talán jól
dresszirozott lelkiismerettel meg fognak
cselekedni.

Retteg már előre az az óriási többség,
a nagy mameluk-tábor, pláne az osz-
trákok újabb parancsoló föllépése után a
nagyobb kvótától, mert sejtik, hogy ezzel
le lesz leplezve az ország előtt, be lesz
igazolva az ellenzék állítása, hogy minél
nagyobb lesz a többség, annál nagyobb
lesz a kvóta és a magyar választó közön-
ség, akinek ugyszólván fizetnie kell az
egész alakoskodó komédia költségeit, ez
által a többség által többé nem engedi
magát megvásároltatni s így a mameluk-

had teljesen kivész, ha a talajt kirántják
alóluk.

Tisztában vagyunk régen osztrák só-
goraink kenyéririgységével, akiknek az a
legnagyobb bajuk, hogy nálunk még ez a
mostani talmi alkotmányosságunk is meg-
van s nem fojtogathatják törvényes formá-
ban a nemzetet, csak titkon és kerülő
utakon. Ennek is vége lesz azonban, mert
kettőnk között végtelenül nagyok az érdek-
és érzelmi ellentétek. Erre majd nemsokára
rá fog jönni Magyarország hamisítatlan
közvéleménye és be fogja látni, hogy sok-
kalta kisebb baj a közgazdasági független-
ség helyreállításával járó pillanatnyi ráz-
kódtatás, mint a függésnek el nem viselhető
terhekkel való fentartása.

Világos tehát, hogy ha ezuttal létre
is jön még valami uton-módon a gazdasági
kiegyezés, (amit nem hiszünk) az már csak
erőszakolt, kényszeredett állapot leendő,
melyben egyik fél sem fogja gyönyörűségét
találni. Következésképpen elmondhatjuk
már ma, hogy a gazdasági kiegyezés immár
megbukott a nép szemében, az országos
közvélemény előtt ugy Ausztriában, mint
Magyarországon. A gazdasági kiegyezés
bukását pedig nyomon fogja követni a
többi közügy is.

Feltartóztatlanul siettetni fogja ezt
az a homlokegyenest ellenkező politikai és
elvi irányzat is, melyben a dolgok fejlőd-
nek Ausztriában és Magyarországon. Ott

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Snadahüpfek.

Átírtette:

Róna Béla.

I. Szerelémről.

1.

A szerelem furcsa vásár:
Az alku a szivre áll,
S ha megveszik, ráadául
Még az ész is velejár.

2.

A szerelem kis házacska;
Ki-bejár az öröm rajta.
Mi az oka, tudja isten
Hogy nem marad sokáig benn?

3.

A sziv olyan, mint az óra;
Finom a járása
S ha eltörik: nincsen órás,
Ki megreparálja.

4.

Isten legyen a szivedben,
Az öledbe' kedvesed

Az hitet önt a szivedbe,
A leány meg melenget.

5.

Patak a sziv, a szerelem
Benne aranyhalacska,
Mely a mélybe le-lemerül
S a vizet fölkarvarja.

II. Lányokról, asszonyokról.

1.

Madarat az ablak között,
Macska elől a tejet,
A leányt a csalfaságtól —
Megőrizni nem lehet.

2.

Ha az asszony fiatal
S azonfölül szép is,
Vigyázni kell rája jól,
Akármit ígér is.

3.

Ha igaz, hogy Ádám apánk'
Megcsipte már a csalán:
Az is igaz, hogy azóta
Nem termett egy hű leány.

4.

Hogy a tapló tüzet fogjon
Csiholni kell a kovát
Kérlelgetni kell a leányt
Csókot is csak akkor ad.

5.

Annál szebb az éjszaka
Minél több a csillaga;
A leány, ha kedves is,
Százszor jobban tetszik is.

III. Kötődés.

1—3.

„Hej te kis lány, kis leány
Nem is hallgatsz ugye rám?
Pedig haj, a kebelem'
Égeti a szerelem.”

„No ha éget, asszondom
Önts rá vizet galambom,
Mert ahol ég valami,
Legjobb bis' azt oltani.”

„Oltottam egy tengerrel,
Sok keserű könnyemmel,
Oltogatom egyre még,
Mégis lángol, mégis ég.”

4.

Eszemadta kis lánya,
Hogy megcsókolt, megbánja:
Ha nincs más baj, szivesen
Visszaadom, kedvesem.

viisszafelé haladnak az emberek, mi pedig előre akarunk törni a szabadság, jogegyenlőség és demokrácia útján. Aki pedig ebben a célunkban bennünket legjobban akadályoz: a jelenlegi magyar kormány, — az majd eltöröltetik a föld színéről, ha más-kép nem megy, hát egy kis obstrukcióval.

Hogy most a kormány megszaporo-
dva került ki a választásokból, az után ne induljon senki. Ezt egyrészt a minden eddiginél nagyobb erőszak és vesztegetés, másrészt a közönség itéletének pillanatnyi megtévesztése okozta. Ez csak muló dolog és muló dicsőség; mert a függetlenségi áramlat az országban nagyobb, a függetlenségi eszme erősebb, mint valaha.

Pártunk ugyan ebben az előreláthatólag rövid életű parlamentben számra nézve kisebb lesz, de az országban nagyobb minden eddiginél. Kétségtelenül mutatja ezt, hogy egy választásnál sem volt még annyi kerületben oly nagy és erős párt, mint az idén és 50—60 oly kerület, ahol csak pár szavazat döntötte el a küzdelmet a kormánypárt javára. A függetlenségi eszme híveinek tehát éppenséggel nincs okuk a csüggedésre, annál kevésbé, mert önállóságunk kivívásában éppen osztrák ellenségeink teszik nekünk a legjobb szolgálatokat.

Ne tartsunk tehát semmi rossztól, az az ádáz kenyéririgység, mely a Lajthántuliakat harcra tüzei ellenünk, ez adja meg a nemzetnek az alkalmat arra, hogy a függetlenségi zászló alatt tömörüljön, és ha így pártunk győzelemre viszi elveinket, lehetetlen, hogy azok ki ne vivják jogainkat, önállóságunkat, midőn aztán majd nem kell a felől tárgyalni Ausztriával, hogy mennyit fizessünk mi azért, a miért eltűnjük, hogy idegen hadsereg tapossa imádott hazánk földjét és ebben az idegen hadseregben szolgálatra kényszerítsük fiainkat.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 24.

Muzsa a piacon.

I.

Egyik fiatal, tehetséges kezdőpoétánk a napokban elcsigázva kapaszkodott föl harmadik emeleti lakására, egyetlen ilyen magas épületünknek legmagasabb lakható helyiségébe és ott kimerülten roskadt le karosszékebe.

— Borszasztó! sóhajtott föl keservesen, mint egy elégia refrénje, — három hét óta kiadótól kiadóhoz járok és még sem sikerült egyet rábeszelnem a Lidéro-lángok kiadására.

S tenyerébe hajtván le fejét, bus elmélkedésekbe bocsájtkozék vala. A kicsi, de barátságosan szobáckába mélabusan szállott a téli alkonyat, amely a nyári alkonyatnál azért is kellemetlenebb, mert nemcsak sötét, hanem hideg is. A kandallóban nem pattogtak a hasábok, amelyek divatjukat sohasem mulhatják a valóságban. A poéta már ismét el akarta hagyni hideg otthonát, hogy egy kávéház jótékony, meleg vendégszeretét keresse föl, mikor ajtajában egy látogatóba ütközött.

Első pillanatban azt hitte: valami alvajáró nyit a szobájába. Magas, karcsu nőalak volt a belépő, akinek tagjaira csak egy szelős chiton borult. Lepje alól kikandikált az aranyos lant s a poéta erről ráismert, hogy Erato áll előtte.

— Jó, hogy megcsiptem önt! szólott ifju kedvencéhez az istennő. — Ej, be magasan lakik... A harmadik emelet meredekebb, mint a Parnasszus...

— Jöjjön be hamar! fogta őt kézen a poéta. — Még megfázik ebben a szellős kosztümben! Igaz, hogy nálam nincs valami gőzfürdői meleg, de majd harmatvállaira teritem a köpenyegemet.

— Sohse féljen! Tudja, hogy mi istenek nem fásunk. Hideg a vérünk: az ichor... Azonban csakugyan helyet foglalok ön nél. Van egy cigarettája?

— Hogyan? Kegyed, a klasszikus kor gyermeke cigarettázik?

— Persze. Ó, még más dolgokat is fog nálam tapasztalni, amik bámulatra indítják. Hanem térjünk egyenesen látogatásom tárgyára. Ön egy kötet verset akar kiadni...

— Barátom unszolására...

— Tudom. S teljességgel nem kap rá kiadót. Már pedig ön nem akarja az irodalmat megfosztani az ön költészete kincseitől. Jól teszi, fiatal ember. Csak adja ki a kötetet bátran és pedig a saját költségére.

— De hogyan, amikor egy árva krajcárom sincs reá? Hacsak nagysád nem hajlandó kölcsön adni.

— Sajnálom, de Parnasszus hegyében arany nem terem. Hanem egy jó tanácsossal szolgálhatok. Önnek eddig csak én és kollégám, Kalliope voltunk a munkatársai. Fogadja eszentul szolgálatába a vigéceket is.

— A vigéceket?

— Igen. A hirdetésgyűjtő vigéceket. Azok a viruló gyárak, gazdag részvénytársaságok, versenyző cégek reklamájaival fogják kibővíteni az ön költeményes kötetét. S ha a vigécek ügyesek, amiben nincs semmi kétség, mert a mai vigécek megannyi legendai alakok, önnek nemhogy pénzébe kerülne, hanem még busás hasznot is vág zsebre. S esetleg megjelenik művéből a második, bővített kiadás — persze, hirdetésekkel bővített kiadás...

A poéta kábult.

— S te, Helikon büszke leánya, te táncsolod ezt nekem?

— Kérem, semmi tegezés. Csak versben vagyok kénytelen eltérni ezt a konfidenciát. Prózában tartsa meg a modern társadalmi érintkezés szabályait. Tehát igenis, én adom önnek ezt a praktikus tanácsot. Mert hát nekem is, a Pieridák gyermekének, meg kellett értenem a kor intő szavát. Mit ér az ihlet, a lelkesedés? Konyítani kell a dolog üzleti részéhez is, különben felkopik az állunk, kedves barátom. Eleinte feltűnést fog kelteni ez a reform a poézis terén. De később beletörődnek a poéták és a közönség. S legközelebb a Mese a varrógépről, e címmel jelenik meg: Mese a Singer-varrógépről...

Az ifju egyre csóváltatta a fejét, de végre is kénytelen volt engedelmessé válni a Muzsa parancsszavának, aki mindjárt szolgált is neki néhány ügyes hirdetésgyűjtő címeivel.

— De vigyázzon, kiáltott utána — hogy be ne csapja a közvetítő! Ne ígérjen neki többet harminc százaléknál!

II.

A tisztelt olvasó, a fentieket kegyesen végigfutván, azt hiheti, hogy mi tréfálunk.

5.

„Piros alma kell-e kis leány?
„Tüzes ó bort iszol-e?
„Megölelnél egy kicsinyég?
„Igen, . . . igen jer ide.“

Szerkesztőségi csendélet.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

— Jó napot főszerkesztő Uram! kedves egészségére válják a mélyen tisztelt ebéd! Tudja e kérem, hogy az angol országos cimerpaizson mi áll? mily jelmondat?

— Igenis tudom. „Honny soit qui mal'y pense“ — de barátom az utolsó nincs.

— Nincs pénze? kiáltottam mint egy megsebzett korcsolyakötő.

— Nincs! mondja lehorgasztott fővel a főszerkesztő.

— Uram! akkor Ön nemcsak hogy az angol cimerpaizszal, de semmiféle cimerpaizszal nincs rokonságban.

— Hát'szen nem is mondtam, hogy vagyok!

— Különbén édes főszerkesztő uram, legyen teljesen nyugodt; mondom mosolyogva, hisz olyan csekély összegre van szükségem, hogy ön teljesen meg lesz lepetve. Tudni illik csak 20 frtra van szükségem.

— Ugy? csak husz forintra? Na az

más, — akkor hát éppen száz forintra lenne kettőnknek szükségünk. Önnek huszra, nekem meg nyolcvan forintra. És mosolygott hozzá, mikor ezt mondta, én meg úgy éreztem magamat, mintha izzó vasalóval cirógattak volna.

— És különben, mire kell Önnek az az inkriminált husz forint? Valószínűleg vagy egy emeletes házat akar venni ismét, — vagy pedig ismét egy északsarki expedíciót akar nyélbe ütni.

Hát kérem ez nagyon hasonlít az infámiához! — Én emeletes házat venni és pláne „ismét“ — ? mintha már egy izben vettem volna; aztán én, én északsarki expedíciót nyélbe ütni „ismét“ — kezdettem a főszerkesztő uram helyes agyvelő üzemében kételkedni.

— Uram, ön úgy látszik, nagyzási hóbortba esett? — kérdeztem résztvevő hangon.

— Ön esett bele, nem én! hisz ha valaki már harminc forinttal tartozik, és tetejébe még huszat kér, az a mai keserves világban feltűnik, ez extravagancia, — örültség.

— E szerint ön nem hajlandó 20 forintot előlegezni?

— Nem, és ezerhatszázszor nem!

— Jó! de igen tisztelt főszerkesztő ur, ön nem igen mérlegeli e rideg visszautasítás kiszámíthatatlan következményeit! — mondtam szomorúan a meghatottságtól reszkető hangon.

— Ej mit! ha nincs, hát nincs! ma-

guknak nem főszerkesztő kell, hanem angol bank.

— Uram! az angolokat ne említse, mert aki a „Honny soit qui...“

— Hagyjon békén azzal a cimerpaizszal, — ha mondom nincs, hát akkor nincs.

— Kérem, ne heveskedjék!

— Én nem heveskedtem! de ha...

— Igen is, ez tiszta heveskedés — sőt többet mondok, ez nyersség.

— Uram! türtőztesse magát; én nem...

— Hiszen ön az, ki nem türtőzteti magát, hanem packázik velem, hogyan jövök ahhoz a szerencséhez...

— Uram! most elég volt! ön úgy látszik csak annyit tud angolul, mint ami a cimerpaizson van; de azt nem ismeri: Time is money.

— Uram! ön miattam csinálhat az idejével amit akar, — én nem zavarom, de az mégis furcsa, hogy egy férfit, kinek szenttelen előélete és polgári erényei...

— Az istenért hagyjon már békén...

— Kérem szívesen, hisz az előbb voltam oly szerencsés megjegyezni, hogy nem akarom zavarni, sőt miattam akár...

— No de kérem, akkor lehetetlen dolgoznom, ha ön itt folyton motyog.

— Én motyogok? Uram, van-e önnek halvány fogalma arról, amit most mondtam, — bir ön annak a tudatával, hogy amit most

Pedig komoly valóságot beszélünk. A közeljövőben jelenik meg a magyar könyvpiacra az a korszakalkotó kötet, amelyben a Muzsa praktikusságának fényes bizonyága lesz. Elül hangulatos alanyi költemények, mölabus akkordokkal végződő alagyák, hátul pedig hangzatos reklámok és ríktó betűkkel szedett hirdetések teszik a könyvecskét érdekessé. Sőt, úgy halljuk, hogy a szöveg közé is vessnek föl hirdetések, amelyek persze tetemesen drágábbak lesznek a költeményes könyv rendes hirdetési rovatának közleményeinél. Ezek a reklámok különösen megkapóak lesznek; s hogy olvasóinknak némi fogalmat nyújtsunk róluk: előre lenyomatunk egy ilyen hirdetéses költeményt az érdekes könyvecskéből:

Carmen lugubre.

Előmbé tűnez, mint tiszta álom,
Tavaszi, szüzi hajnalon,
Fehérből vagy, én ideálom,
Miként a hamvas lilium.

Pipitér Balambér gyógyszerész

Ajánlja a legfinomabb
Lilium-orémet.
Kitűnő bőrszépítő és fehéritő
szappan.
Egy tégely ára 60 krajcár.

Szemed rám oly puháu, szeliden,
És angyal-jósággal ragyog.
S előtted mégis reszket szívem,
S ajkam zavartan csak dadog.

Dr. DRILL TIVADAR intézete

hebegők és dadogók számára.
! Biztos gyógyszer! !

De tán mégis megértesz engem
S egymás karjába roskadunk,
Ah! a jövőn hányszor merengtem!
Látom szerény, kis otthonunk, . . .

Üzletáthelyezés miatt végeladás!

KÖHEGYESI DÉNES butorkereskedése.

Ebédlő-, szalon- és hálószoba-berendezések.

De haj, ha búmat meg nem érted,
S hideg maradsz könyörtelen,
Mely most édes reményeivel éltet:
Mégöl a szerelem.

„Sok-sok halunk meg”
első pécsi temetkezési vállalat,
Mérsékelt árak.
Pontos kiszolgálás.

Hasai poétáink nevében melegen üdvözljük az ifjú poétát uttörő munkájáért és türelmetlenül várjuk a korszakalkotó vers-kötet megjelenését.

Flott.

Naptár 1896. november 25-én.

Naptár: szerda nov. 25. — Róm kath.: Katalin. — Prot: Katalin. — Görög-kel. (nov. 13) Ar. Szt. János. — Szidó Kislev 20. — Nap két 7 óra 4 percek; nyugszik 8 óra 57 percek — Hold két este 8 óra 25 percek; nyugszik délelőtt 11 óra 17 percek.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg légnyomás 743. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, éjjeli fagy várható.

— (Papszentelés.) Ma két pécs-egyházmegyei növendékpapot szentelt fel pappá Cséka Nándor, főszentelt püspök, budapesti érseki helynök Budapesten. Jäger Géza és Müller Lajos az illetők, kiknek ma adta fel az érseki helynök a szerpapi és áldozópapi rendeket. Jäger tegnap vette fel az alszerpapi rendet, a mit Müller még ez év júliusában felvett s ma aztán együttesen történt meg pappászentelésük.

— (Kinevezés a jogakadémián.)

Dr. Wajdits Alajos lemondása folytán megüresedett törvényszéki orvostani és közegészségtani tanszékre Troll Ferenc káptalani helynök dr. Jella chich István törvényszéki orvost és tb. megyei főorvost nevezte ki.

— (A thea-estély bevételei.)

A pécsi jótékony nőegylet által vasárnap rendezett első thea-estély bevétele összesen 53 frt volt. Felülfizettek jánosi Engel Gyula ur 1 frtot és Höffler N. ur egy koronát.

no de most már tisztán látok. Tisztelt uram! elérte célját, köszönöm szíves jóindulatát . . .

— Ugyan ne mókázzék! hisz tréfa volt az egész; csak nem veszi komolyan a párbeszédet, — és aztán én is tréfának vettem az ön előlegkérését. . . .

— Tréfának veszi? ah! Istenem, ha a feleségem ágyban fekszik.

— Ágyban fekszik? miért nem mondja azt mindjárt barátom, tudja mit, itt van 30 forint, tessék; de felejtse el e kis disputát.

— Köszönöm! és hamarosan zsebre gyűrtem a pénzt.

— Apropo! mi a baja ő nagyságának?

— Kinek? kérdeztem.

— Hát ő nagyságának.

— Milyen nagyságának?

— Hát az Ön nevének!

— Az ön feleségemnek?

— Igen hát.

— Annak? nincs annak semmi baja tudtommal.

— De hisz az előbb tetszett mondani, hogy ágyban fekszik?

— Persze, hogy mondtam; minden ebéd után lefekszik. Divánunk nincs, hát az ágyba fekszik.

— Úgy???

— Igen! alázatos szolgálja.

A főszerkesztő ur valamit mondott, de azt hiszem görögül mondta, én bizony nem értettem.

Hari.

— (Drága a föld Somogyban.)

Dacára a gabona alacsony árának, a pénztelenségnek, a szántóföld ára nemcsak magasan áll, sőt folytonosan emelkedik. A kisebb területű birtokokat alig lehet kifizetni. Így egy 45 holdból álló kis birtokot, kitűnő szántóföldekkel megvettek a napokban 18 ezer forintért; tehát épület nélkül elkelt holdja 400 frton. A vismentén, Balé és Dombóvár közt a polgár telkeken 5—700 frt holdja a földnek, sőt a háztelkek közelében levő lucernások 7—900 frton is eladhatók. Egy 320 holdból álló birtokot a Balatonparton 86 ezer forintba tartanak. Ez árak mért ily magasak, azt indokolni is lehetne, de természetesen egy hosszabb cikk keretében is.

— (Aranylakodalom.)

Ágoston Károly, Tolna vármegye nyugalmazott főszámvévője s a Ferenc József rend lovagja, a napokban érte meg lakodalmanak 50 éves évfordulóját. A puritán jellemű s köztiszteltben álló férfi a legboldogabb családi életet élte nejével, Huszár Erzsébettel, ki gyermekeinek gondos nevelésén kívül életének java részét a humanizmusnak és jótékony-ságnak szentelte; hosszú időn át a tolnamegyei nőegyletnek elnöke volt. A ritka szép családi ünnepen nagyszámu tisztelői üdvözölték az agg férfit, ki a szabadságharcban, mint tüzértiszt tett eleget hazafiai kötelességének. A szűkebb családi ünnepen részt vettek az ünnepelt fia: Ágoston István, kir. táblai bíró, leánya, Zgorszky Zsigmond honvédezedes neje és unokája, dr. Pápé Dénes, szegvárdi ügyvéd.

— (Tolna vármegye közigazgatási bizottsága) gróf Széchényi Sándor főispán elnöke alatt a napokban tartotta meg havi ülését, melyen a szakreferensek tették meg jelentéseiket. Legszomorubb volt a pénzügyigazgató jelentése, a ki mint minden hónapban, úgy most is arról panasszkodott, hogy az adók rosszul folynak be. Az elmúlt hónapban adóban és illetékben befolyt 225.762 frt és 20 kr., a mi a múlt év hasonló szakában elért eredményhez képest 19.653 frt 33 krral kedvezőtlenebb. Elemi kár címén leirtak 37.879 frt 52 krt. A közigazgatási előadó jelentése szerint 50 községben pusztit a sertésvész, s ezek sár alatt állanak.

— (Az ujdombóvári nagyforgalmu vasuti pályaudvar) kibővítését rendelte el a kereskedelemügyi miniszter, a közigazgatási bejárás a napokban fog megtörténni. A rohamosan fejlődő város kereskedelmi forgalma ezáltal még nagyobb mérvben fog kifejlődni.

— (Öngyilkos katonaszökevény.) A gyöngyöletet megunván, mostanában gyakorta ugrik meg egy-egy hadfi a katonaságtól. A megugrás vége azonban nagyon prózai módon szokott beállni, mert elfogják a szökevényt, börtönbe tessik és a börtön homályában szépen kiábrándul a szökési mániából. Csak néha szokott tragikus vége lenni egy-egy ilyen szökésnek, a mikor aztán a szökevény életével fizet meg a gyöngyölet helyett választott szabadságért. Így járt a legújabbban Csák Lajos közhuszár is, a ki szintén megszökött ezredétől. Egy darabig bujdosott, végre hazament szülőfalujába, a

a szemem közé vágott, — az sértés, olyan sértés, mit csak . . .

— Azt hiszem, az ön elméje meghibbant; tudja meg, hogy nincs pénzem, és tudja meg azt is, ha most rögtön nem hagy magamra, kénytelen leszek . . .

— Ne folytassa kérem! elég volt! — Most kibujt a szeg a zsákból; — igen, megyek, magára hagyom; hát így bánnak a szerkesztőség beittagjával. Hála Isten, hogy elég korán rájöttem, — megismertem önt. Képes lenne rámsütöni a forgópisztolyát — vagy rendőrt hivatni. Ez a szorgalom, a becsületesség, a hűség jutalma.

— Ugyan ne bobócoskodjék; hisz csak érti a modoromat?

— Igen, értem, — most már csakugyan értem. Tul akart rajtam adni. Ezt sikeresen elérte. Megyek uram, ó! ha ezt előbb tudtam volna, hisz már rég elmentem volna; nem akarok megunt ember lenni.

— De az Istenért ne beszéljen így, hisz nem kell komolyan venni, de lássa kedves barátom, annyi a dolgom . . .

— Igen, igen, köszönöm, hogy eddig is megtűrt a szerkesztőségben; ó! köszönetet kell mondanom annak a 20 forintnak, — ez segített ahhoz, hogy megtudtam, mily hasznavehetlen ember vagyok itt . . .

— De hisz erről szó sincs! de végre az a sok előleg tisztán kiveszi az embert a rendes kerékvágásból.

— Engem is kivett a szerkesztőségből;

a somogy megyei Nagybajomba s ott agyonlőtte magát. Így leszámolt minden földi igazságszolgáltatással, még a katonáéval is.

— **(Halálosítás.)** Petrovich Ferenc, nagyvárad kanonok, ki a pécsi főgimnáziumnak volt 1862-től 1873-ig nagytudományu tanára s itt közkedveltségnek örvendett, tegnap délután 4 órakor Nagyváradon meghalt. Temetése holnap, szerdán, délelőtt lesz ugyanott.

— **(Katonai hír.)** Mihájlovics Zoltán 44 ik gyalogezredbeli főhadnagy, a morva fehértemplomi cs. és kir. katonai főreáliskolához helyeztett át.

— **(A jótékony nőegylet karácsonyfája.)** A pécsi jótékony nőegylet karácsonyfájára ez ideig adakoztak: örgróf Pallavicini Edéné 25 frtot, Szlávny-nővérek 15 frtot, báró Rumerskirch 5 frtot, ösvegy monostori Erreth Antalné 5 frtot és egy végbarchett, Zsinkó István kanonok 15 frtot. Fogadják a nemeskeblű adakozók ez uton az egylet hálás köszönetét.

— **(Robbanás az alsómalom-utcán.)** Éretlen gyerektréfa nagy pánikot idézett elő tegnap este 10 órakor az alsó malom-utcán. A jelzett időben a 22-ik számú házból ugyanis hatalmas durranás hallatszott, melynek következtében a ház negyedik szobájának ablaka betört és csörmpölve hullott a kövesetre. A rendőrségtől az első jelentésre Trixler Aladár rendőrbiztos vonult ki a helyszínére, a ki előtt a házbeliek és a környékbeli lakosok úgy adták elő az esetet, hogy a robbanás hatalmas puska lövéshez hasonlított; ezt megerősítette két tiszt nyilatkozata is, kik éppen a robbanás pillanatában mentek el a ház előtt s úgy látták, mintha az ablakon valaki kilőtt volna. A tettest azonban nem találták sehol; sőt abban a szobában nem is szokott senki aludni, az csak vendégszoba volt s két három szobával tul van egy lakószoba. A helyszínén ekkor megjelentek Vaszary Gyula főkapitány és Reeh György rendőrkapitány is, a kik aztán megtartották a helyszini szemlét a szobában. Az ablak deszkáján találtak egy kis rakéta-papirfoszlányt és az ablak falazatáról lehullott vakolatot s a robbanás egész utókövetkezményei azt bizonyították, hogy nem mással, mint éretlen gyerekcsinnyel van szemben a nyomozás. Az illető egy nagyobb fajta rakétát stűtt el, odatéve azt az ablak deszkájára; ennek következtében történt aztán a robbanás, illetve a lövés, melynek hatásától az alsó üvegtáblák, nem állván elég szoroson, úgy megnyitak, hogy a villámlást kiengedhették, a felsők azonban betörték. Az eset szemtanuja, a két tiszt, azt gondolván, hogy lövés történt a szobában, először is az ablakon akart beütni, de kezük alatt az ablakpárkány letörtött; tehát az itt látható zuzódást sem a robbanás veszélyessége okozta. Különbén a vizsgálat végleges eredménye, hogy az egész nagy pánikot előidézett eset éretlen gyerektréfa volt s most csak azt nyomozza a rendőrség, hogy ki követte hát el?

— **(A barcsi iparosok műkedvelő előadása)** vasárnap, e hó 20-án tartatott meg és mint előrelátható volt, minden tekintetben, sőt várakozáson felül jól sikerült. Az érdeklődés a műkedvelők iránt oly

nagy volt, hogy már három nappal az előadás előtt a jegyeket mind elkapodták. Előadás napján csak nagynehezen lehetett állóhelyhez jutni. A színrekerült ismert népszínmű, a „Piros bugyellária“, elég nehéz darab és itt elsősorban dícséret illeti Stubenvoll N. urat, ki ügybuzgóságával hónapokon keresztül fáradhatatlanul igyekezett a darabot minél sikeresebbé tenni, segédkezést nyújtott neki Schleining Károly aki a darab énekrészeit tanította be és az előadáson, cigányszene mellett azt harmoniummal kísérte. De maguk a dilettánsok is vas szorgalommal tanulták be szerepeiket és igyekeztek azt minél természetesebben előadni. Nagyon jól megállották helyüket e tekintetben mindenek előtt Bogdán Rozika k. a. Zsófi asszony szerepében Zumuni Lajos, ki a tölgyesi bírót teljes eredetiségében adta, nemkülönbén Homann György, Kósza Gyurka személyesítője, Schutmann Z. Paeták káplár szerepében és Novotny N. mint jegyző. Fekete Z. mint ispán és különösen Csillag Pál személyesítője, Steiner Zsigmond, ki a neki jutott nehéz szerepet kitűnően adta és jó játékaért több ízben nyílt színen tapsot kapott. Különbén a többi kisebb és jelenték telenebb szerepek viselői mind egytől egyig megállták helyüket. A közönség az elismerésben nem is volt fukar; minden jelenetet meg-megújuló taps követett. Az előadás után a fiatalság a táncterembe vonult, hol aztán tartott a tánc kivirradtig. A tiszta jövedelem, mely körülbelül 35 frtra rug, tekintettel a jótékony célra, átadatott rendeltetési helyére.

— **(A 15 kros tandíj.)** Még 1891-ben hozták azt a törvényt, melynek értelmében a szülők beiratáskor minden nép- és polgári iskolába járó tanuló után kötelesek az országos tanítói nyugdíjalapra 15 krt fizetni. A törvény tehát már öt év óta megvan, de senki nem hajtotta végre s így az iskolafentartó hatóságok nem is szedték be a 15 krajcárokat. Most Tolnavármegye közigazgatási bizottsága a miniszter rendeletére felhívta sürgősen a megyei iskolai hatóságokat, hogy öt évre visszamenőleg szedjék be a hátralékokat. E miatt nagy az elégedetlenség és zavar az iskolaszékekben, mert ki tudná most megmondani, hogy mely gyermek fizessen 4—5 évre 15 krt? s ha valahogy a felvételi naplókából ki is lehetne ezt mutatni, de nincs, a ki a végrehajtást eszközölje. Már több iskolaszék kijelentette, hogy a rendeletnek lehetetlen eleget tenni, így a tolnai r. k. iskolaszék is kereken kimondotta, hogy a hátralékos 15 krajcárokat nem szedik be.

— **(Toloncok.)** Hiába, így télidőn rossz idő jár még a csavargókra is. Mindennütt ellenőrzik őket és amikor kézrekerülnek, hazatoloncolják őket illetőségi helyükre. Így tegnap este két tolonc érkezett a rendőrségre is, kik messze utról, valahonnan a Vág vidékéről jöttek fegyveres őrs kíséretében idáig. Itt aztán megpihentek az éjjel a rendőrség fogházában és ma tovább kísérték őket illetőségi helyükre, Somogyba, nehogy a most már hátralévő rövid uton is megugorjanak valahogy, ha csak kötött utlevéllel bocsájtják őket haza szülőfalujokba.

— **(Marokkóból Pécsre.)** Egy izraelita rabbinus, aki fekete, napbarnított arcával a keleties típus merész kifejezését állítja előnk, jelentkezett ma a rendőrfőkapitány előtt, hogy könyöradományokat gyűjtessen a marokkói szegénysorsu izraeliták részére. Az engedélyt négy napra meg is adta neki a rendőrfőkapitányság, miután belügyminiszeri engedélye is írásai rendben találtattak s így a Marokkóból Pécsre jött könyöradománygyűjtő ma meg is kezdte a könyöradományok gyűjtését hitsorsosainál.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb statisztikai kimutatások szerint Baranyavármegyében az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 1 udvarban, takonykór és bőrféreg 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 12 községben 206 udvarban lépett fel; rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 3 községben 6 udvarban, végül sertésvész 34 községben uralkodik. Somogyvármegyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 8 községben 58 udvarban jelentkezett, sertésvész pedig 26 községben konstataáltatott. Tolnavármegyében takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 27 községben 433 udvarban jelentkezett, végül sertésorbánc 11 községben 356 udvarban és sertésvész 34 községben lépett fel. Ezekből látható, hogy megyénkben az állatjárványok, különösen a sok pusztítást okozott és régóta uralkodó ragadós száj- és körömfájás, valamint a sertésvész mindjobban szünőfélben van. Az utóbbi járvány, a sertésvész, legújában Hosszuhatónyban szűnt meg s így a község területe az elrendelt zárlat alól alispáni rendelettel feloldatott.

— **(Éjjeli csendháborítás.)** Virág György napszámos, a ki valahonnan Árva megyéből származott le Pécsre — dacára jó hangzásu magyar nevének — nem tartja azt, hogy az éjszaka arra vagyon rendelve, miszerint ilyenkor pihenjen az ember és kialudja nappali fáradalma. Mert Virág Györgynek különben sem az a nézete, hogy „munka után édes a pihenés“, hanem, hogy — „munka után édes az — ivás.“ Ennek a nézetének megfelelően tegnap este munka után valamelyik pálinkamérésben jól beszedegetett a geberduszából és aztán nyakába vette a várost és végigkurjongatta az utcákat. Perazé, hogy a rendőrségnek is fülébe ment a kurjongatása s csakhamar elfogták és bevitték a kóterba, a hol kialudván magát, majd éjjeli csendháborításért fogják kérdőre vonni és a nyakába sózni egy kis pénzbírságot vagy megfelelő elzárást.

— **(Véres kardpárbaj.)** Véres kardpárbaj folyt le ma reggel a Lakits-féle lakatányában. Gosztonyi István honvédfőhadnagy és Majthényi honvédhuzárhadnagy álltak egymással szemben, mint ellenfelek s a párbaj véres kimenetelű lett. Gosztonyi fején kapott súlyos vágást, míg Majthényi a heves küzdelem közben ellenfele kardjának rohant és bal válla alatt sérült meg súlyosan. A párbaj oka hevesebb természetű üsszeszólalkozásban keresendő.

— **(Az első hó.)** Költői kedélyű emberek ma reggel, hogy kitekintettek jól fűtött

szobáik ablakán, ajkukon egy édes „ah!” kiáltással üdvözölték az első hópihéket, melyek seregestül szálltak alá az égből. Prózai riporter: tollunk azonban egészen hidegen írja le a mai nap eseményét, hogy — leesett az idén az első hó. És a kellő igazság szem előtt tartásával sietünk azt is hozzátenni, hogy ez a hó csak a levegőben volt hó, mert mihelyt a földet érintette, lett belőle — sár és pocsolya, amit ma elég bőven taposott a kalucsnis és nem kalucsnis emberiség.

— **(Jó helyen feküdt le.)** Ma reggel egy, még a tegnapi vásárban bevett italoktól alaposan beállított részeg ember csinált patáliát a Vitéz utcán, honnan rendőröknek kellett eltávolítaniok. A részeg ember a rendőrök láttára betegnek tette magát és nyögve vonszolta elcsigázott testét a kórház épületéig, a hova érve, egyszerre lefeküdt és nagy jajgatások között kijelentette, hogy tovább nem mehet, mert ő halálosan beteg. A rendőrök aztán intettek egyet a fejükkel, hogy „épen jó helyen feküdt le az ipse” és bevitték azonnal a kórházba, a hol majd meggyógyul, nem kell félteni.

— **(Harapós disznó.)** Nagy veszedelemben forgott a napokban egy esztergypusztai kanászyerek, a ki egész csomó disznófalca őrzésével volt elfoglalva a mezőn. Ugyanis a disznófalcaiban volt egy nagy öreg kan, a mely igen mérges természetű volt s mint ilyen a kanászyerek ostorától sem félt. Tegnapelőtt is, mikor a gyerek be akarta terelni a falkába, ellene támadt és az ostor-

rosás elől nem hátrált meg, hanem agyaráit csattogtatva neki rohant és a lábazarába harapott. A fiu nem birt tőle menekülni és ha a közelben levő munkások segítségére nem sietnek, talán szét is tépi a harapós állat, melyet alig tudott négy ember hatalmas botütésekkel valahogy megjuhászítani. A fiu sebestülése nem vessedelmes.

— **(Percel Béni öröke.)** Az Antal Pál által kibuktatott Percel Béni öröke, a képviselőket összehívó villamos csengő szintén új gazdát kap nemcsakára, talán már holnap, mikor a képviselőház első ülését tartja. Mert a Percel Béni öröke, fontos dolga a parlament életében. Az első ülésen a képviselő ház portása ismét megjelenik esztogombos botjával, a múzeumkert tájéka ismét megnépesedik, a csöndes, elhagyott Sándor-utca fiakkerok robogásától lesz hangos, zaj, lárma és elevenesség támad az elárvult folyosókon. A képviselők pedig ismerkedni fognak egymással. Az új honatyáknak talán kissé nehéz lesz a helyzetük, az egészen vidéki urak talán betévednek az olvasó szobába és türelmetlenül várják, hol késik a korelnök, az öreg Madarász apó, vagy a huszáros Janicsáry Sándor bátyánk, vagy pedig esetleg megtelepednek a buffetben, ahol csodálkozva tapasztalják, hogy az elnöki széken épenséggel nem korelnöki koru kisasszony trónol és vezeti a tanácskozásokat. A kábultságból, az ösmeretlenség ködéből a villamos csengő fogja őket kiragadni, ha ugyan meg fog szólalni. Mert ki fogja kezelni e neve-

zetes instrumentumot? A korjegyzők sokkal járatanabbak, semhogy a tanácskozások fontos alkotmányjogi biztosítékával már megismerkedtek volna, ha ellenséki lesz a korelnök, az nem csönget — elvből, ha pedig kormánypárti lesz, az nem csönget — kegyeletből, mert ki lenne oly kegyetlen, hogy a Percel Béni örökre egyszerre, durván rátegye a kezét? A villamos csengő így árván, elhagyatottan fog sirni a régi gazdája, Percel Béni után. . . Mások más hiányokat fognak fölfedezni a körbefutó padok körül. Megsokkolt alakok, régi ismerősök, a magyar parlamenti élet ismert és nevezetes szereplői fognak hiányozni innen, olyanok, akik nélkül nem mertük elképzelni a magyar képviselőházat. De Bánffy merészebb ember és nem képszelődik. Most tehát a parlament ilyen lesz és tülön-tül nagy számban fognak jelentkezni az új alakok. És az első ülésnek ők is a hősei, a karszat szempontjából, a melynek szépségvilága legkevésbébbé törődik azzal, hogy ki fog lépni a Percel Béni örökébe, ki lesz a villamos csengő gazdája?!

— **(Leégett szalmakazal.)** A pécsi járás Bosta községében szalmakazaltűz volt tegnapelőtt. A községen kívül levő esztergkertben leégett egy szalmakazal, mely Török Elek bostai lakos tulajdonát képezte. A tűz — ismeretlen okból — délután fél 5 órakor keletkezett és csak este 7 órára ért véget; szerencsére azonban a szalmakazalról nem terjedt tovább és így a szeszt kertben levő többi kazlak épen maradtak. A leégett

szott, felismerte a halott fejet s egy olyan név csuszott ki ajkai közül, a mely előttünk nem volt idegen.

— Irene!

Többet nem szólt Vitrac. Az arca halálsápadt volt, reszketett egész testében. Tágra nyitott szemmei nézte a véres fejet, mintha a gyilkost tetemre hívják.

Wanda is előrohant s felháborodva kiáltotta:

— Ez aljasság! Hol vannak azok a sehonaiak, akik ezt megcselekedték?

Ő is Dangelas véleményén volt, hogy suhanc festőnövendékek éretlen tréfát követtek el.

— Idejekorán eltakarodtak — válaszoltak — és senki sem gondolt arra, hogy kézrekeritse őket. Hanem majd megtudom én, hogy kiknek a műve volt!

— Siessen hát még idejében utánuk — nógatta Wanda.

— Hiabavaló fáradság volna.

— Szólt a dühtől fuldokló leányhoz — tul vannak azok már hét határon. Majd nyomukba jutunk s fizetünk nekik kamatostul. Ugy-e, mester?

Vitrac felelni próbált, de nem jött hang az ajkára. Megtántorodott s ha két ur gyorsan karon nem kapja, végigesik a padozaton. Átkisérték a lakásába. Wanda követte őket. Takarékperselylyel pörölve amért nem titkolta el ezt az ocsmány szcénát.

Eközben majdnem egészen kiürült a terem. A nők magukra kapva köpenyüket, elfutottak s nyomon követték őket a férfiak is. Mindössze néhány festész növendék maradt a teremben és a zenekar tagjai, akik odahagyták helyüket. Cavaroc és Jonville még ott maradtak

fog kikerülni. Miközben türelmetlen kíváncsisággal várták, hogy mit ráz ki belőle, egyszerre csak vastag hófehér felhő takart el mindent a szemük elől. A számban liszt volt s a malommunkásnak öltözött vendég minden teketória nélkül a szalon közepére üritette.

— Az ördög vigye el az ilyen tréfát, — mérgeződött a kapitány, a lisztport tisztogatva ruhájáról. — Kedvem volna érzékeny emléket adni ennek a fickónak.

— Annyi tény, hogy izléstelen komédiák — dörögte rosszkedvűen Jonville. — Egyébként nem hinném, hogy ebből álna az egész meglepetés. Talán csak ezután következik a java, mert az előbb valami nehéz tárgy zuhanását hallottam.

— Még most sem fogyott el a reménykedéssel. A többi vendég úgy látszik már megelégtelte a mulatóságot. A táncot abbanhagyták s a goromba fráter köré gyülekeznek. Valószínűleg megkapja mindjárt a maga leckéjét.

— Tévedsz. A szákból kirászott tárgyakat nézegetik. Gyerünk mi is oda.

Cavaroc előreugrott, de nem azért, hogy kíváncsiságát kielégítse, hanem az öklével akarta móresra tanítani a faragatlan maskarát?

Mielőtt azonban ráemelhetné volna kezét, olyan útást kapott, hogy beleszédült. Mikor magához térve, reszketve a dühtől kereste a goromba legényét, már nem volt sehol; eltűnt vele a titokzatos remete is.

Senkisé gondolt arra, hogy üldözőbe vegyék őket, hanem azt a furcsa jószágot tapogatták, melyet a lisztmalomban találtak. Olyanforma baba volt kemény

szalmakasal 45 forint értékű volt a mivel nem volt biztosítva, tulajdonosának ugyanennyi kára van.

— (Náthás idő.) Olyan az idő, hogy uralomra vergődik lassanként a nátha, melyet minden ember, a ki kimondja, úgy nevez, hogy — dátha. Igenis dátha és nem nátha. A mostani időjárás esküdt ellensége az n betűnek és aki egy kissé érzékenyebb az idő viszontagságai iránt, azt rákényszeríti, hogy d-t mondjon n helyett. Férfiak és nők, fiatalok és öregek egyforma elkeseredéssel beszélnek az időről és a dátháról. Az már igaz, hogy soha időjárás nem kedvesett úgy a nátha terjedésének, mint ahogyan a mostani időjárás kedvez. A szép őszi napok, azok, melyeknek verőfényéről dalt zengenek a lírai poéták, nem olyan ártatlanok a nincsenek tele csupa örömmel, mint ahogyan azt a különböző méretű versekből következtethetné az ember. S különösen az idén nem, amikor két-három száraz napot esős, szeles idő vált fel, melynek szele átjárja a legvastagabb felöltőt is és behatol egészen a csontokig. Hullanak a levelek, már tudniillik azok, amelyek mindeddig nem hullottak le végegyengülésben és míg a láb a vörörsárga leveleket tapossa, addig a szaglásra alkotott szerv — könnyeket hullat az elmulás felett. Amerre nézünk, mindenütt náthás embereket látunk, akik rekedten beszélnek és életuntak. Kellemetlen dolog is az nagyon, ha az ember reggel friss egészségben távozik el hazulról és délben, ami-

kor hasatér, azt vesszi észre, hogy gyanus gyorsasággal kell zsebkezdőjét a szaglásra hivatott szervéhez emelnie. A feje fáj, úgy érzi, mintha a zsebkezdő csücskével az orrhártyát ciklandozná valaki és a kellemetlen fejfájás egyre kinossa mindaddig, míg egy hatalmasat nem tüsszen. Ekkor egyszerre megváltozik a helyzet, tüsszentés tüsszentést követ, megérkezett a dátha. Nossza, ami izgatására való szereket ösidőktől fogva felfedestek a vén asszonyok, azonnal mind használatba veszik, mert izzadni kell. Estére állig takaróznak be a dunyhával, forró teát issznak, melynek gőze vastag csöppekben rakodik le a szegény náthás ember arcára, de hiába minden: a nátha ellen nincs orvosság. Meg kell várni szép csendesesen, amíg megunja az ember kinzását s addig legfeljebb káromkodással könnyít a szerencsétlen balandó náthás állapotán. A dátha, a dátha! Még azt sem engedi meg, hogy az ember dohányozhassék. A cigaretta füstjét, mely egyébként mennyei élvezetet ad, most nem érzi, de nem is látja az ember, aminthogy dáthás állapotban egyáltalán semmit sem lát. Csak a zsebkezdőt, azt a régi, hű barátot, mely egyedüli vigasztalója sulyos bajában a dáthás embernek. Akik mindig vigyáznak arra, hogy finom, fehér batiszt-zsebkezdőkkel tüntethessenek, azok most kénytelen-kelletlen nagy, abroszoknak is beillő, kék és más színű zsebkezdőket használnak. Hiába nincsen, most szépen szaporodik a dáthás emberek száma és ha felürt gallérral látnak sietni az utcán egy em-

bert, aki közbe-közbe nagyokat krárog és göröcsösen szorongatja kezében a zsebkezdőt, biztosra vehetik, hogy ez az ember nem tudja kimondani az n betűt.

— (Israelita házasság és elválás.) Egy vármegyei alispán felterjesztése alkalmából a belügyminiszter legközelebb, egyetértésben az igazságügyminiszterrel, kijelentette, hogy oly esetekben, midőn az israelita felek közt az egyháspolitikai törvények életbelépte előtt kötött házasság jogerős birói ítélettel felbontott, az a körülmény, hogy a nő vonakodik az elvált levelet volt férjétől átvenni, nem teszi szükségessé kényszereszközök alkalmazását, mert a jogerős birói ítélet bizonyítékaul szolgál a házassági kötelék megtörtént felbontásának, az ily esetekben tehát az új házasságjogi törvénynek egyetlen rendelkezése sem akadályozza azt, hogy a volt férj más nővel köthessen házasságot.

— (Sipkák.) Oroszosodunk. A cylinder kitagadását nyomon követte nálunk a sipkák örökbefogadása. Évekkel ezelőtt még a kis községekben is csak félve viselte a községi irnoktól lefelé számított értelmiség a prémes sipkát, mely pedig kellemes melegtartó és kényelmes viselet. Ma már nemcsak minden jóra való járás orvos rémitgeti ilyen nyakigbehuzható, kétemeletes süveggel halálra szánt betegeit, hanem a város jól fésült, modern gavallérja sem riad vissza ettől a frizura rontó viselettől. Pedig a sipka se nem tetszetős, se nem egészséges viselet. Ha

kartonból csinálva, mint a milyenek a divatkereskedők kirakataiban láthatók. A viaszos arcot, sűrű szőke haj hullámozta körül.

A legtöbben azt hitték, hogy valami tréfaság sül ki majd ebből, de mások nyugtalankodni kezdtek; különösen a nőket szállta meg valami alaptalan balsejtelem.

Jonville, mint mindig, szkeptikusan vállalt volt, de annál jobban dühöngött Cavaroc, hogy ez a pamacsoló had — a hogy az egész vendégsereget elkeresztelte — ilyen izletlenségeket enged meg magának.

Senkisémet merte a gyanus bábut felemelni, mert nem tudták komédia prológja, vagy tragédia épilógja lesz-e. Végre Dangelasz, a Takarékpersely, elszánta magát.

— Bizonyára olyan emberek bosszúüve ez a fickóság, akiket nem tűrünk meg magunk között — azólt az álarcosokhoz, a kiknek a jókedve rohamosan fogyott. — Pulyáknak néznek bennünket, hogy ilyes valamitől is megrémülünk. Ime, lássák, hogy haszontalan tréfa az egész, ép annyira hülye, mint a kik kitalláltak.

A fenhéjázó beszédnek azonban nem volt megnyugtató hatása; Dangelasnak nem sikerül a félelmet eloszlatni. Vitrac nem volt közöttük. Így akarta láthatóan kimutatni bosszuságát a kellemetlen jelenet fölött, melyet — mint biztosra vette — valamelyik ellenséges festőműterem tanítványai követtek el.

Wanda is visszavonult, ezzel adván tudtára a vendégeknek, hogy nem volt a programmba véve ez a bosenantó ostobaság.

Takarékpersely ur észre sem vette, hogy csak egyedül nevet a maga mondásain. Elszántan a hajába markolt s felemelte, de a másik percben üres volt a terem, mindenki rémülve menekült el mellőle.

Véres volt a keze. A bábu törzséhez egy fiatal asszony feje volt hozzákötve. Óriási pánik keletkezett erre. Nehány nő, a kik a szomszédos helyiség küszöbéről lesték a történetdők et, elájult. Mások iszonyodva kiáltottak rendőrök után.

Csak Takarékpersely nem mozdult el helyéről, hanem a nevetéstől elment a kedve.

— A gazember! — kiáltotta tomboló haraggal. — Ilyen tréfát csinálni! Bizonyosan a boncterem szolgáljától vették meg jó pénzen a véres fejet. De majd visszaadom a tréfát a gazoknak. A műterem ajtajára akasztom ki, hogy a rendőrség figyelmét felköltsem. Vágják ki azután magukat a bajból, úgy, ahogy tudják. Megérdemlik ezt a büntetést?

— Igaza lehet — mondta Cavaroc. Büntetést érdemel az ilyen gaz tréfa, melyet ezek a léha fickók megengedtek maguknak.

— Ez nem tréfa — válaszolta halkán Jonville.

— Csak nem gondolod, hogy meggyilkoltak egy asszonyt s a fejét megmutatni hozták Vitrac-hoz? De éppen itt jön. Ideje is már, hogy érdeklődjék ő is az iránt, a mi házában történik s véget vessen a borzalmas komédiának.

Vitrac sietve tört keresztül a tömegen s a két barát közelében állott meg. Kétségtelenül nem volt célja, hogy felvilágosítással szolgáljon nekik, hanem úgy lát-

tetszetős, formás, akkor nem tart meleget, ha pedig meleget tart, akkor ormótlan és terjedelmes. De nem jó a sipkával nagyon melegen tartani a fejet, mert akkor a derék testrészeknek könnyen baja eshetik, ha egy percre is földentül marad. A hölgyeken pompásan festenek a most divatos sipkák. A vastag konty tetején, mint egy korona foglal helyet a tenyéryi kis asztrakán vagy szilszkin sipka, a mihez pompásan illenek a hidegtől pirosra csipett gömbölyű orcák. Ezek a kis lapos tetejű prémkorongok arról nevezetesek, hogy mindenkinek jól állanak és nagyon sok viselőjüket szépítik. Hölgyeink kicsi, színes tollakat és virágokat viselnek hozzájuk. Az urak még eddig nem merték a sipkákat utcán hordani, csak korcsolásánál csapták fel őket, de akkor is, míg csak a jégre nem mentek, a zsebükben hordozták sipkáikat. Híresek is voltak eddig a városi urak a vörös füleikről, ami még mindig szebben fest, mint a vörös orrok viselete, a mi jó bort termő vidéken divat, ahol még az orrtakaró alatt is kipirosodnak az orrok a jóféle szeszes italoktól. Az idén azonban, a cylinder pusztulásának esztendejében aligha fejre nem kapják az urak is a fővárosban a sipkák divatját, miáltal ugyan a jófésült egyének száma meg fog fogyatkozni, de azért az európai egyen suly és Fiuménél a tenger csöndesen maradnak.

— (Feltört hordó.) Ma délután 5 órakor jelentette egyik pálinkamérő a rendőrségnél, hogy három favágó dolgozott nála ma, akik egy alkalmas pillanatot felhasználva, a pincében feltörték egy hordót, melyben pecsét alatt finom minőségű pálinkát tartott s abból két kis üveggel elloptak s az egyik tartalmától le is részegedtek. A rendőrség az ügyben megindította a vizsgálatot s mindenekelőtt azt konstataálta, hogy a lepecsételt hordót valóban a favágók törték fel, — nehogy a tulajdonosnak a fiáncokkal gyűljék meg a baja.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktár-nál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi ezüst és china ezüst, consoldiszek, serlegek, korsók, faldiszek, írókészletek, kenyérkosarak, tortalapok, gyertyatartók, szivar, szivarka dobozok és szipkák stb. mélyen lezállított áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kaphatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pécssett Király (főutca) Hattyu épület.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» »	8 » 2 »
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes »	8 » 23 »
Bécsből	8702. sz. **)	személyv.	9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» »	d. e. 11 » 18 »
Budapestről	1906. sz.	» »	d. u. 4 » 8 »
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors »	este 7 » 50 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes »	8 » 5 »
Broodról	1903. sz.	személyv.	éjjel 11 » 2 »

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 **) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRŐL INDUL:

Breed	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	» 1901. sz. *)	gyors »	8 » 24 »
Bécs	» 8711. sz. **)	vegyes »	8 » 29 »
Vinkovce	» 8702. sz.	személyv.	9 » 49 »
Budapest	» 1905. sz.	» »	d. e. 11 » 34 »
Uj-Domb.	» 1953. sz. ***)	vegyes »	d. u. 2 » 44 »
Breed	» 1906. sz. ***)	személyv.	» 4 » 20 »
Bécs	» 3701. sz.	» »	» 6 » 37 »
Breed	» 1908. sz.	» »	este 8 » 18 »
Budapest	» 1903. sz.	» »	éjjel 11 » 30 »

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 **) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 ***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**NYILT-TÉR*)
 Kitünő Angol
 TEA-RUM**

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
 továbbá: valódi ó
Slavon-Szilvorium
 eredeti palaczkokban 1 frt 30 kr.
NICK.A.K.-nál Pécssett,
 király-utca 2. sz. és Basár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

**Életnagyságu
 arczkép
 krétarajzban.**

**Legszebb szobadisz.
 Legkedvesebb emlék.
 Legalkalmasabb ajándék
 karácsony és újévre.**

Egy legujabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.
KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.
 Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elszárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-
 féle
 valódi tisztított

(törvényesen védett csomagolásban)
MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testli szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test sulyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécssett kapható: Sipőz István, Zeig László gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:
MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

MEGERKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.